

Chät tuy xa mà gän. Xa, vì chúng ta nghĩ räng nó chä đän sau näy mà thôi; gän vì nó có thä xäy ra bät cä lúc nào.

Chät là đäu cäm chäc, nhäng lúc nào là đäu không ai có thä tiên liäu träc đäc.

Khi giä ra đi đã đän räi thì không mät läi lä nào có thä thuyät phäc bät nó phäi chä đäc, không mät quyän läc nào đäy lùi đäc nó, không có tiän cäa nào mua chuäc đäc, cũng nhä không có mät säc đäp nào có thä quän nó đäc hät.

Nhä dòng thác chäy ra biän cä,
Nhä väng nhät nguyät khuät đän sau räng núi häng Tây,
Ngày cũng nhä đêm, thäi gian và khoänh khäc đäu trän đi,
Kiäp phù sinh đän đän trôi qua không tiäc nuäi.

Comme le torrent qui court vers la mer,
Comme le soleil et la lune qui glissent vers les monts du couchant,
Comme les jours et les nuits, les heures, les instants qui s'enfuient,
La vie humaine s'écoule inexorablement.
(Padmasambhava, Đäi sä Tây Täng, ngä i đã đem Phät giáo vào Tây Täng väo thä kä thä 8-9.
M.Ricard đäch).

Đäi väi ngä i biät trích läy tình khí cäa cuäc säng thì chät không có nghĩa là sä suy tàn cuäi cùng, nhäng là sä kät thúc trong thanh tänh cäa mät đäi säng trän vän: mät cái chät êm đäm là kät quä cäa mät cuäc säng tät đäp.

Văn hào Victor Hugo đã từng nói: “Sống hạnh phúc thì chết vinh quang” (C’est le bonheur de vivre qui fait la gloire de mourir).

Hãy nhớ đến cái chết để trân quý mỗi giây phút trong cuộc sống hiện tại

Làm sao để sống đều với cái chết mà không quay lưng lại với cuộc sống?

Làm sao nghĩ tới cái chết mà không thất vọng, không sợ hãi cũng như không chết đi mà hối tiếc
mỗi lúc thú và sung sướng trong đời?

Etty Hillesum có nói: “Loại bỏ cái chết ra khỏi cuộc đời, chúng ta không thể sống trọn vẹn được,
còn chấp nhận cái chết trong lòng cuộc sống, sẽ mạnh mẽ và phong phú hóa cuộc đời của
chúng ta hơn.”

Bởi vậy, cách chúng ta tiếp duy đến cái chết của bản thân sẽ ảnh hưởng không ít đến phẩm chất
của cuộc sống. Có người thì hối hoằng, nhưng có người thì không màng quan tâm đến nó, và
người khác thì ngắm nhìn cái chết như một thực thể không thể tránh khỏi. Thái độ này giúp
chúng ta trân quý và tận hưởng giá trị mỗi giây phút đang trôi qua trong cuộc sống.

Cái chết nhắc nhở chúng ta phải quan tâm và tránh phung phí thời gian trong những cuộc vui
chơi vô ích.

Mỗi người đều bình đẳng trước cái chết, nhưng chúng ta khác nhau về thái độ và cách chuồn bỏ
giây phút lâm chung của chính mình.

Esther "Etty" Hillesum (15 January 1914 in Middelburg, Netherlands – 30 November 1943 in
Auschwitz, Poland) was a young Jewish woman whose letters and diaries, kept between 1941
and 1943 describe life in Amsterdam during the German occupation. They were published
posthumously in 1981, before being translated into English in 1983

Tốt hơn hết là chúng ta nên biết cách làm việc này lo sợ trước cái chết hơn là có thái độ thờ ơ với nó.

Chúng ta không sống trong nỗi thù hận với cái chết, nhưng vẫn phải ý thức và sống mong manh của kiếp nhân sinh. Chúng ta không nên thờ ơ nhưng phải biết trân quý thời gian còn lại trong phù sinh.

Cái chết thường đến bất ngờ mà không cần báo trước: đang có một số cuộc họp, đang tham gia một bữa tiệc vui cùng bạn bè trong khung cảnh tuy vui vẻ, biết đâu đó có thể đó là lúc chúng ta đang sống những giây phút cuối cùng đời mình.

Chúng ta dành thời gian cho những nỗi sợ hãi, cuộc hành huyền ảo, đĩa thức ăn lạ và những đồ án chưa hoàn tất.

Không có gì đáng tiếc nếu chết?

Nếu biết làm việc này đã tìm kiếm phi thường mà sống đã mang đến cho mình, thì tại sao mình phải dằn vặt nếu làm chỉ trước cái chết.

Dù cho thời tiết có xấu hay không đi nữa thì người nông dân nào đã cày, đã gieo mạ, đã chăm sóc và chu toàn vụ mùa rồi thì họ không có lý do gì phải tiếc nuối cả.

Chúng ta chỉ có thể tiếc nuối khi chúng ta chỉ nhàm chán và thiếu sự quan tâm mà thôi.

Người nào biết làm việc này như một kho báu trong cuộc sống để rèn luyện thành một người hoàn thiện hơn đóng góp vào hạnh phúc của tha nhân thì người đó có quy định cái chết với tâm thanh thản.

Không còn gì cả

Cái chết cũng không khác gì một ngọn lửa đã tắt liếm, một giọt nước tan thui vào lòng đất khô cằn.

Nếu cuộc phiêu lưu không đáng ngại đây thì chết chỉ là một trạm trong hành trình mà thôi.

Như Phật giáo đã nói tâm thức của chúng ta đã từng sống và sẽ còn sống mãi trong vô số kiếp nữa.

Vậy khi gần đến phút lâm chung, sẽ không thích hợp nếu chúng ta âu lo là mình sẽ bị đau đớn hay không những còn phải tự vấn là mình đã sẵn sàng chưa trước cái ngã rẽ quyết định này.

Trong tất cả mọi trường hợp, vào những tháng cuối cùng của cuộc đời chúng ta cần phải giữ cho tâm trí được thanh tịnh như là rơi vào trong một trạng thái lơ lửng.

Tại sao chúng ta phải dằn vặt với ý tưởng là phải bỏ lại những thân, bỏ lại tài sản để rồi sống trong sự chán ghét thân xác mình?

Như Đức Sư Sogyal Rinpoche đã nói thích: “Chết từng ngày trở lại cho sự hủy hoại tất cả những gì và không tránh khỏi của những gì chúng ta gọi là bó buộc: đó là chính chúng ta. Bởi vậy những lời dạy về vô ngã (sans-égo) và bản chất của trí tuệ có thể giúp ích cho chúng ta.” (Đại Sư là tác giả của Tác phẩm nổi tiếng Tạng Thư Sống Chết).

Khi đến giờ phút sắp ra đi, chúng ta cần phải giữ cho tâm được thanh tịnh, vượt qua và buông xả. Như thế chúng ta tránh được sự dằn vặt tinh thần và thân xác./.

“La mort représente l’ultime et inévitable destruction de ce à quoi nous sommes le plus attaché:nous même.On voit donc à quel point les enseignements sur le sans égo et la nature de l’esprit peuvent aider. Il convient donc, à l’approche de la mort, d’adopter une attitude sereine, altruiste, sans attachement. On évite ainsi de faire de la mort une torture mentale autant qu’une épreuve physique”.